

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814211840
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7814211840.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov 1) K.. V.W. F., C.. F., W.. XX. X. XXXX, F. C. XX a 2) Š. F., W.. XX. XX. XXXX, F. C. XX, obaja zastúpení právnou zástupkyňou JUDr. Erikou Šimovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Pribinova 8 proti žalovanému Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 567,54 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 8C/353/2014-182 zo dňa 02. januára 2020

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II.

II. P r i z n á v a žalobcom v 1. a 2. rade proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví I. Súd konanie z a s t a v u j e.
II. Žalobcom 1/, 2/ sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 80 % zo strany žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že pôvodne podanou žalobou sa žalobca ako poistený domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 630,60 eur s príslušenstvom, titulom poistného plnenia, na základe poistnej zmluvy č. 7300208438 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, s poistením rizika a všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi pri výkone povolania a to dňa 09.06.2011, v súvislosti s plnením svojich pracovných úloh. Súd rozsudkom zo dňa 28.15.2012 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 630,60 eur istiny s 9,50 % úrokom z omeškania ročne od 20.10.2011 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj trovy konania vo výške 518,05 eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 9Co/2011/2012 - 113 zo dňa 30.01.2014 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07.10.2014 konanie v časti o zaplatenie 63,06 eur s prísl. zastavil, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom (spoluúčasť), kým konanie o zaplatenie sumy vo výške 567,54 eur s 9 % ročným úrokom od 25.04.2012 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie, v ktorom konaní rozhodne aj o trovách tohto konania. Následne súd prvej inštancie vylúčenú časť na samostatné konanie zapísal pod sp.zn. 8C/353/2014 s tým, že predmetom konania ostala suma vo výške 567,54 eur s príslušenstvom. Dňa 08.10.2015 súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 567,54 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 25.04.2012 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť

žalobcoví trovy konania vo výške 1.592,13 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe podaného odvolania zo strany žalovaného Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 06.04.2017, sp.zn. 3Co/123/2016 - 96 potvrdil rozsudok vo výroku o zaplatení sumy 567,54 eur a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v spojení s výrokom o zaplatení príslušenstva z priznanej istiny. Dňa 27.05.2017 žalobca zomrel a do konania vstúpili jeho právni nástupcovia, ktorí vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k úhrade istiny, ako aj z dôvodu úmrtia ich otca, svoj návrh v časti uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 567,54 eur od 25.04.2012 do zaplatenia vzali späť a žiadali súd, aby konanie zastavil s tým, že sa domáhali nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Keďže žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, súd prvej inštancie podľa § 144 CSP, § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z procesného zastavenia konania, a to pomerného a keďže žalobcovia boli v predmetnom konaní neúspešní čo do výšky sumy 63,06 eur istiny a úspešní čo do výšky 567,54 eur, tak úspech žalobcov je v rozsahu 90 % a úspech žalovaného v rozsahu 10 % s tým, že úspech žalobcov v 1. a 2. rade je tak v rozsahu 80 % (90 % - 10%) a preto súd priznal žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 % s tým, že za základ pre určenie pomeru úspechu a neúspechu bral žalovanú istinu a nie príslušenstvo.

3. Proti uzneseniu v zákonnej lehote (včas) podal odvolanie žalovaný a to proti výroku o nároku na náhradu trov konania, keďže mal za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedol, že nesúhlasí so zdôvodnením súdu prvej inštancie, keďže na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/123/2016 zo dňa 06.04.2017 bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu v časti o zaplatenie sumy 567,54 eur a zrušený rozsudok v časti príslušenstva s tým, že úhrada priznanej sumy bola žalovaným realizovaná dňa 25.04.2017 po späťvzatí žaloby vo výške 63,06 eur, keďže predmetom konania bola pôvodne žalovaná istina vo výške 630,60 eur a preto neobstojí zdôvodnenie súdu, že žalobcovia vzali žalobu späť z dôvodu, že žalovaný plnil a uhradil žalovanú istinu, keďže skutočným dôvodom bola nedôvodnosť tohto nároku, nakoľko sa jednalo o 10% výšku zmluvne dojednanej spoluúčasti poistného na každej škodovej udalosti z výšky poistného plnenia, na ktorú poistený nemá nárok a toto žalobca zohľadnil až v priebehu konania, napriek tomu, že táto okolnosť vyplýva z dojednanej poistnej zmluvy a preto mu bola táto skutočnosť známa už pred podaním žaloby. Rovnako dôvodom späťvzatia príslušenstva pohľadávky nebola úhrada žalovanej sumy, ale uvedomenie si nedôvodnosti uplatňovaného príslušenstva pohľadávky po rozhodnutí odvolacieho súdu s odkazom na ust. § 797 ods. 1 OZ, čím je pomer úspechu a neúspechu učinенý súdom nesprávny a to aj s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Ncdo/1/2004 zo dňa 27.04.2004, keďže na mieste bolo aj vziať do úvahy nielen žalovanú istinu, ale aj žalované príslušenstvo s tým, že istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu 25.04.2017 činí 930,46 eur, z toho istina je vo výške 567,54 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania tvorí 299,86 eur. Špecifikoval, že pokiaľ je prisúdený nárok - istina vo výške 567,54 eur a späťvzatý nárok vo výške 63,06 eur + 299,86 eur, t.j. celkom v sume 362,92 eur, je nepochybné, že v tejto časti žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, nakoľko ku späťvzatí žaloby nedošlo z dôvodov na strane žalovaného, ale práve žalobcu, ktorý je tak povinný v zmysle Civilného sporového poriadku znášať trovy konania. Tak úspech žalobcu je v rozsahu 60,99% a úspech žalovaného v rozsahu 39,01% a preto pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 60,99% : 39,01 %. Na základe uvedeného potom žalobcovia ako úspešnejšiemu účastníkovi konania prináleží nárok na náhradu trov konania vo výške 21,98% t.j. vo výške rozdielu medzi jeho úspechom a úspechom žalovaného (60,99% - 39,01%). Vzhľadom na to, že konajúci súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania tak nepostupoval, jeho rozhodnutie nie je správne a preto sa podaným odvolaním domáhame jeho zmeny.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že ako prvé bolo namieste skúmať zavinenie strany sporu na späťvzatí žaloby v kontexte skúmania aj procesného úspechu strany sporu, keďže posudzovaním miery úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia súdu k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci s tým, že kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana na konaní požadovala resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosť, pre ktorú neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. V danom prípade sčasti je potrebné vychádzať z meritórneho úspechu a neúspechu strán sporu so zreteľom aj na procesné zavinenie, na preukázané procesné zavinenie v kontexte učinенého späťvzatia žalobcu, ktoré vychádzalo z neskoršieho správania žalovaného, ktorý v priebehu konania istinu zaplatil potom, čo sčasti vzal uplatnený nárok týkajúci sa istiny späť a následne aj čo sa týka príslušenstva, berúc do úvahy, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom

dňa 7.10.2014 pripustil zmenu petitu pôvodnej žaloby a konanie v časti sumy predstavujúcej zmluvnú spoluúčasť žalobcu zastavil a konanie o zaplatenie sumy 567,54 eur s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie. Preto sa žalobcovia nestotožňujú s tvrdenými skutočnosťami žalovaného, dávajúc do pozornosti aj citovaný rozsudok Krajského súdu Trenčín 27Co 69/2017 zo dňa 27.9.2017 a keďže neúspech žalobcov je len v pomerne nepatrnej časti, je potrebné priznať žalobcom plný úspech. Navrhovali potvrdiť napadnuté rozhodnutie ako vecne správne s tým, že si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov opätovne poukazovali na skutočnosti uvádzané v podanom odvolaní s tým, že si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca v podanom vyjadrení zotrval na skutočnostiach skôr uvádzaných v podaných vyjadreniach.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal napadnutý výrok uznesenia o nároku na náhradu trov konania pod číslom II., ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 379 CSP v spojení s § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 CSP v znení uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP t.j. že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k pomeru úspechu strán v konaní, ktorý následne správne právne posúdil, ak zaviazal žalovaného na náhradu trov konania úspešným žalobcom. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

9. K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvej inštancie mu nedôvodne uložil povinnosť náhrady trov konania v určenom rozsahu.

10. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Ak mala strana plný úspech v spore, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá úspech čiastočný, t.j. každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu.

12. Pomerné rozdelenie trov je jednak odrazom reálneho výsledku sporu a jednak predstavuje prevenciu, aby strany nežalovali viac, ako im podľa hmotného práva patrí.

13. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 90 % a neúspech v rozsahu 10 % (v tejto časti bol úspešný žalovaný), t.j. v časti späťvzatia žaloby v istine vo výške 63,06 eur a keďže žalobca mal v konaní prevažujúci úspech, po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán (žalobca žiadal v konaní zaplatenie sumy 630,60 eura, avšak úspešný bol iba v časti 518,05 eura bez príslušenstva), ktoré vzal späť, keďže žalovaný istinu plnil a preto úspešný žalobca je v rozsahu 80 %, nakoľko správne súd prvej inštancie vychádzal z toho, že základom pre stanovenie pomeru úspechu a neúspechu je žalovaná istina a nie príslušenstvo.

14. Keďže žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie mal prevažný úspech, správne postupoval súd prvej inštancie, že tento založil mu aj nárok na pomernú náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP v rozsahu 80 %.

15. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovaným uvádzané odvolacie dôvody a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 ako vecne správne potvrdil vo výroku pod č. II.

16. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalobcovia a preto im súd priznal aj nárok náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu proti žalovanému.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).